

Kendelse
af
19. oktober 2014
i
faglig voldgift FV 2014.0098:

3F København
(tidl. Lager, Post & Servicearbejdernes Forbund, LPSF)
(faglig sekretær Henrik Forchhammer)

mod
Danske Mediers Arbejdsgiverforening, DMA
for
Komdis A/S
(advokat Pia Rude Truelsen)

1. Overenskomstgrundlaget

Budoverenskomsten for hovedstadsområdet mellem Danske Mediers Arbejdsgiverforening og 3F København 2014 – 2017 indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

”§ 4. Abonnementsomdeling

Stk. 1. Betaling for abonnementsomdeling af aviser og magasiner består af et rutegrundbeløb. I rutegrundbeløbet er indeholdt mindstebetaling jf. stk. 4 samt et ikke regulerbart tillæg på kr. 7.19.

...

Rutegrundbeløbet fastsættes af virksomheden ud fra det af denne vurderede tidsforbrug til omdeling af det konkrete antal aviser og magasiner.

Ved fastsættelsen af tidsforbruget skal der lægges vægt på rutens beskaffenhed, herunder afstande og andre fysiske forhold, nøgler, abonnementsstruktur, bebyggelsesstruktur og bygningsforhold.

Ved fastsættelsen af tidsforbruget lægges det til grund, at der arbejdes i anerkendt normal arbejdstakt (arbejdstakt 100).

Ændringer i form af til/afgang af abonnenter fra dag til dag eller lign, slår igennem ved op/nedgang i afregning af antal enheder og tidsforbrug.

...

Stk. 2. Beregningsudvalg

Såfremt en medarbejder eller tillidsrepræsentanten anfægter det af virksomheden vurderede tidsforbrug, kan spørgsmålet rejses overfor arbejdsgiveren.

Såfremt der ikke herved opnås enighed, kan hver af parterne tilkalde det af organisationerne nedsatte paritetisk sammensatte beregningsudvalg, som består af 2 repræsentanter, hvoraf 1 udpeges af DMA og 1 repræsentant udpeges af 3F København.

Beregningsudvalget fastlægger selv sin arbejdsform.

Udvalget kontrollerer, om det af virksomheden fastsatte tidsforbrug for den eller de ruter, hvorom tvisten består, er i overensstemmelse med den reelle gennemsnitstid for ruten, idet det lægges til grund, at der arbejdes i anerkendt normal arbejdstakt (arbejdstakt 100).

Udvalget kan for den eller de ruter, hvorom tvisten består, ændre det af virksomheden fastsatte tidsforbrug i overensstemmelse med § 4, stk. 1, 3. afsnit.

Den af beregningsudvalget i sagen trufne beslutning er bindende for de lokale parter.

Såfremt der ikke kan opnås enighed i beregningsudvalget, tiltrædes udvalget af en af parterne i fællesskab udpeget særlig teknisk sagkyndig, som træffer en afgørelse, der er bindende for de lokale parter. Såfremt organisationerne ikke kan opnå enighed om udpegning af den teknisk sagkyndige, udpeges denne af Arbejdsretten.

Stk. 3. Ved sin ansættelse skal den enkelte medarbejder skriftlig have oplyst, hvorledes den enkeltes løn beregnes. Det samme gælder ved senere ændringer i lønberegningen. Oplysningen kan ske i form af lønspecifikationen jf. § 6.

Stk. 4. Mindestbetaling

...

Indtjeningen beregnes over en 14-dages periode.

...

§ 6. Lønudbetaling

Stk. 1. Lønudbetalingen finder sted hver 14. dag.

...

Stk. 3. Lønspecifikation, der indeholder alle relevante oplysninger, udleveres personligt til medarbejderen eller fremsendes til medarbejderens privatadresse.”

2. Uoverensstemmelsen og parternes påstande

Sagen angår dels Beregningsudvalgets indhentning af oplysninger og kompetence, dels udformningen af en omdelingsvirksomheds beregningssystem.

Klager, 3F København, har nedlagt følgende påstande:

1.A. Indklagede tilpligtes at anerkende, at virksomheden skal efterkomme anmodninger fra en eller flere i Beregningsudvalget om oplysninger til brug for Beregningsudvalgets kontrol af det af virksomheden fastsatte tidsforbrug, jf. Budoverenskomst § 4, stk. 2, 3. afsnit.

1.B. Indklagede tilpligtes at anerkende, at dette er gældende såvel ved Beregningsudvalgets undersøgelse af det af virksomheden vurderede tidsforbrug, den reelle gennemsnitstid for ruten samt kontrol af eventuel efterbetaling og tilretning af tid.

2. Indklagede tilpligtes at anerkende, at der overfor medarbejderen skal oplyses et fast rutegrundbeløb (tidsforbrug) ved et gennemsnitligt konkret antal aviser og magasiner, samt hvordan ændringer i form af til/afgang af abonnenter fra dag til dag eller lignende slår igennem ved op/nedgang i afregning af antal enheder og tidsforbrug, jf. § 4, stk. 1, sidste afsnit før noten).

Indklagede, Danske Mediers Arbejdsgiverforening, har påstået frifindelse.

3. Sagens behandling ved faglig voldgift.

Til behandling af sagen er der nedsat en faglig voldgiftsret med tillidsrepræsentant og tidligere medlem af Beregningsudvalget Henrik Kragh Madsen og tillidsrepræsentant og tidligere medlem af Beregningsudvalget vedrørende sager på Nørrebro Lars Kern som medlemmer udpeget af klager, med advokat Hans Henrik Christiansen og advokat Katja Holbech Mårtensen, begge DMA, som medlemmer udpeget af indklagede og med undertegnede, fhv. højesteretspræsident Børge Dahl, som formand og opmand.

Under hovedforhandlingen den 6. oktober 2014 er der afgivet forklaring af Karsten Wichmann Nielsen, medlem af Beregningsudvalget siden 2010 udpeget af 3F København, Chris Fleming, tillidsrepræsentant i Komdis A/S, Carsten Britze, adm. direktør i Komdis A/S, Ole Nielsen, driftschef i Komdis A/S, Hans Peter Nissen, logistikdirektør i JP/Politikens Hus A/S og medlem af Beregningsudvalget siden 2004 udpeget af DMA, og Claus Borly, overenskomstchef i DMA.

Da der efter procedure og votering ikke blandt de partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten var flertal for en afgørelse, skulle denne træffes af opmanden, som med en nærmere begrundelse tilkendegav, at indklagede i det hele måtte frifindes.

Parterne var herefter enige om, at kendelse kan afsiges uden fuldstændig sagsfremstilling og gengivelse af de afgivne forklaringer samt parternes argumentation.

4. Nærmere om Budoverenskomsten og Beregningsudvalget.

I tilkendegivelse af 29. september 2005 i en tidligere faglig voldgiftssag mellem parterne afgivet af højesteretsdommer Per Sørensen som opmand hedder det:

”... budoverenskomstens § 4, stk. 2. Ifølge bestemmelsen skal udvalget selv fastlægge sin arbejdsform, og det har fået til opgave at kontrollere, om ”det af virksomheden fastsatte tidsforbrug for den eller de ruter, hvorom tvisten består, er i overensstemmelse med den reelle gennemsnitstid for ruten”. Udvalget skal altså træffe afgørelse i tilfælde, hvor der konkret er tvist om det tidsforbrug, virksomheden ud fra sin egen vurdering af rutens samlede karakter har fastsat for et bud. De to faste medlemmer af udvalget skal således i hvert enkelt tilfælde afgøre, om arbejdsgiverens vurdering er holdbar, eller hvad de i benægtende fald skal sætte i stedet, og hvis de ikke kan blive enige, skal en særlig sagkyndig tiltræde udvalget og træffe afgørelsen.

...

... ét ligger fast: Systemet, som det er opbygget, indebærer, at udvalget skal træffe en afgørelse i de sager, der bliver indbragt, uanset om de to faste medlemmer måtte være uenige om, hvilke retningslinier der skal følges ved opmålingen. Hvis et af medlemmerne f.eks. mener, at det – som ellers angivet i 18. marts 2004 papiret – ikke er realistisk at benytte cykel ved opmålingen af en rute, er den pågældende berettiget til at foretage sin vurdering på grundlag af en anden opmålingsmetode. Det følger af, at det enkelte medlem er berettiget og også forpligtet til at nå til det resultat, han i det konkrete tilfælde finder det rigtige. Hvis det andet medlem derimod mener, at der skal benyttes cykel, kan han foretage sin opmåling på dette grundlag. Kan de to medlemmer i sidste ende ikke blive enige om resultatet (som de jo ikke nødvendigvis behøver at være uenige om, selv om de er uenige om principperne for opmålingen), må de tilkalde den teknisk sagkyndige.

...”

I et notat, Beslutninger og uenigheder i Beregningsudvalget opdateret 27. december 2010, udarbejdet af Beregningsudvalgets to medlemmer hedder det bl.a.:

”8. Tilbagebetalingsperiode:

BU kan ikke opnå enighed om hvor lang tid tilbage de berørte omdelere skal kompenseres, ved konstateret for lavt sat tidsforbrug.

BU er enige om, at idet punktet drejer sig om hvad der sker efter, at BU har truffet en beslutning, bør det være organisationerne der afgør sagen.

...

13. Procedure for tilkaldelse af beregningsudvalget:

BU beslutter:

Proceduren skal følge overenskomstens bestemmelser:

(i den gældende overenskomst følgende)

Stk. 2. Beregningsudvalg: Såfremt en medarbejder eller tillidsrepræsentant anfægter det af virksomheden vurderede tidsforbrug, kan spørgsmålet rejses overfor arbejdsgiveren. Såfremt der ikke herved opnås enighed, kan hver af parterne tilkalde det af organisationerne nedsatte paritetisk sammensatte beregningsudvalg.

Protokollat vedr. abonnementsomdeling: Den enkelte medarbejder kan rette henvendelse til virksomheden med ønske om at få vurderet tidsforbruget, jf. § 4, stk. 1, på den/de ruter (distrikter), medarbejderen omdeler. En sådan meddelelse kan eventuelt rettes gennem tillidsrepræsentanten. Opnås der ikke enighed, kan spørgsmålet videreføres i henhold til reglerne i § 4, stk. 2.

BU skal som udgangspunkt sikre sig, at tvisten er forsøgt løst lokalt. De lokale parter skal således, inden indbringelse for BU, have tilkendegivet overfor hinanden, at enighed om det af virksomheden vurderede tidsforbrug ikke kan opnås.

Såfremt en arbejdsgiver ikke svarer på henvendelser fra arbejdstager eller på anden måde forhæler behandlingen, kan medarbejderen eller tillidsrepræsentanten indbringe sagen for BU med denne begrundelse.

I de tilfælde, hvor BU er enige om at der er mulighed for at opnå lokal enighed, kan BU pålægge de lokale parter at rette fornyet henvendelse til hinanden.

Ved indbringelse til BU stilles der ikke særlige krav til indbringelsesformen, men for at BU kan arbejde og gennemføre relevante afgørelser må BU sikre sig nødvendige oplysninger, hvorfor såvel indbringer som arbejdsgiver er pligtig til at svare på spørgsmål og udlevere relevant materiale til sagens afklaring til BU. Indbringer vil typisk blive bedt om at redegøre for anfægtelsen og arbejdsgiver vil typisk blive bedt om at redegøre for sin vurdering. BU kan ved enighed rette henvendelse til både indbringer og arbejdsgiver om yderligere oplysninger. Parterne er forpligtede til at imødekomme en henvendelse fra BU.

Når en sag er blevet indbragt for BU varetager hver part kontakten til henholdsvis arbejdstager og arbejdsgiver. Ved enighed i BU kan det aftales at foretage fælles henvendelser eller, at afholde fælles møder med de implicerede parter.”

5. Nærmere om Budoverenskomsten og Komdis' beregningssystem

I kendelse af 23. januar 2006 i en faglig voldgiftssag mellem LPSF og DMA afsagt af højesteretsdommer Poul Søgaard som opmand hedder det bl.a.:

”1. Indledning

Mellem klager, Lager & Handelsarbejdernes Forbund (nu Lager, Post & Servicearbejdernes Forbund), og indklagede, Danske Dagblades Forenings Forhandlingsor-

ganisation (DDFF) (nu Danske Mediers Arbejdsgiverforening), er opstået uenighed om, hvilke forpligtelser parternes overenskomst, der trådte i kraft den 16. september 2002, pålægger bladdistributørerne i henseende til at give oplysninger til omdelerne (og tillidsrepræsentanterne) om forhold af betydning for vurderingen af tidsforbruget til omdeling og dermed for lønfastsættelsen. ...

2. Påstande

Forbundet har nedlagt følgende påstande:

...

4. DDFF skal anerkende, at fastsættelsen af det vurderede tidsforbrug for de enkelte ruter og det heraf fremkomne rutegrundbeløb samt eventuelle daglige variationer og tillæg til dette skal fremgå ved udtrykkelig oplysning om lønnens beregning, eventuelt i lønspecifikationen, jf. overenskomstens § 4, stk. 3, og § 6, stk.3, herunder oplysning om minuttalt, timesats og rutegrundbeløb, samt oplysning om, hvorledes de enkelte elementer af betydning for tidsforbruget er vægtet.

5. DDFF skal anerkende, at det vurderede tidsforbrug svarende til rutegrundbeløbet og oplysning om, hvori de daglige ændringer heri består, samt det samlede daglige og ugentlige tidsforbrug, herunder aflønningen herfor, skal fremgå direkte og umiddelbart forståeligt af lønspecifikationen, jf. overenskomstens § 6, stk. 3.

6. DDFF skal anerkende, at der skal aflønnes for alle de forskellige elementer af betydning for tidsforbruget, der forekommer den enkelte dag, hvorefter ”ændringer i form af til/afgang af abonnenter fra dag til dag eller lign.” slår igennem ved op/nedgang i afregning af antal enheder og tidsforbrug, jf. overenskomstens § 4, stk. 1, 6. afsnit.

7. DDFF skal anerkende, at virksomheder ved fastsættelse og tilretning af tidsforbruget skal oplyse om, hvorledes rutens beskaffenhed er vægtet, jf. § 4, stk. 1, 4. afsnit, § 4, stk. 3, og protokollatet side 25, subsidiært skal der oplyses herom på anfordring.

8. DDFF skal anerkende, at varslingen af den enkelte medarbejder og orientering af tillidsrepræsentanten om tilretning af tidsforbruget, jf. protokollatet side 25, 4. afsnit, skal ske på en sådan måde, at budet er i stand til at anfægte det vurderede tidsforbrug, dvs. med en angivelse af, hvori ændringen består, samt begrundelsen for denne.

DDFF har nedlagt påstand om frifindelse over for samtlige forbundets påstande.

8. Opmandens bemærkninger og afgørelse

...

Generelt

Efter 2002-overenskomstens § 4, stk. 1, skal virksomheden fastsætte rutegrundbeløbet ud fra det af virksomheden vurderede tidsforbrug til omdeling af det konkrete antal aviser og magasiner. Ved fastsættelsen af dette tidsforbrug skal der lægges vægt på rutens beskaffenhed, herunder afstande og andre fysiske forhold, nøgler, abonnementsstruktur, bebyggelsesstruktur og bygningsforhold. Af det til overenskomsten hørende protokollat fremgår, at det tidsberegningssystem, der var gældende indtil udlægningen af distributionen til selvstændige distributører, bortfalder ved den nye overenskomsts ikrafttræden.

Det følger af disse bestemmelser, at den enkelte virksomhed efter den nye overenskomst skal fastsætte tidsforbruget til den enkelte rute efter en konkret vurdering. Der skal herved lægges vægt på de nævnte forhold. Der er imidlertid intet grundlag i ordlyden af overenskomsten eller protokollatet for at kræve, at forholdene skal vurderes enkeltvis, eller at de skal vægtes i forhold til hinanden, eller at det skal angives, med hvilken vægt det enkelte forhold indgår i den samlede tidsberegning. Heller ikke efter bevisførelsen for voldgiftsretten kan det antages, at det har været parternes hensigt eller fælles forudsætning, at sådanne krav skulle kunne stilles. Tværtimod må det, navnlig efter bestemmelseernes ordlyd, lægges til grund, at der ikke længere skulle foretages en detaljeret vurdering af enkeltelementer, men at tidsberegningen skulle bero på en samlet vurdering af de forhold, der efter § 4, stk. 1, skal lægges vægt på.

Denne forståelse af overenskomsten må lægges til grund ved vurderingen af forbundets enkelte påstande.

...

Ad påstandene 4-6

Efter overenskomstens § 4, stk. 3, skal den enkelte medarbejder ved sin ansættelse og ved senere ændringer i lønberegningen skriftligt have oplyst, hvorledes den enkeltes løn beregnes, og efter § 6, stk. 3, skal lønspecifikationen til medarbejderen indeholde alle relevante oplysninger. Dette indebærer, at medarbejderen skal have oplysning om rutegrundbeløb, eventuelle tillæg og lignende. Derimod kan der som anført foran ikke kræves specifikation af de enkelte elementer, der indgår i tidsfastsættelsen, eller om, hvordan de enkelte elementer af betydning for tidsforbruget vægtes.

Det fremgår af § 4, stk. 1, 6. afsnit, at ændringer i form af til- og afgang af abonnenter fra dag til dag eller lignende slår igennem ved op- og nedgang i afregning af antal enheder og tidsforbrug. Heraf må følge, at sådanne ændringer har betydning for

lønberegningen fra dag til dag, og oplysning herom må derfor fremgå af lønspecifikationen, jf. § 6, stk. 3. Bortset herfra er der ikke grundlag for at kræve, at eventuelle variationer fra dag til dag i de forhold, der indgår ved fastsættelsen af tidsforbruget, skal fremgå af lønspecifikationen og indgå i lønberegningen, hvorved tillige bemærkes, at indtjeningen beregnes over en 14 dages periode, jf. § 4, stk. 4. Dette medfører, at påstandene 4-6, således som de er udformet, ikke kan tages til følge.

Ad påstand 7

Det fremgår af overenskomstens § 4, stk. 1, 4. afsnit, at der ved fastsættelsen af tidsforbruget bl.a. skal lægges vægt på rutens beskaffenhed. Der er som foran anført imidlertid ikke grundlag for heri at indlægge et krav om, at virksomheden skal foretage eller give oplysning om vægtning af rutens beskaffenhed, der indgår som et element blandt flere ved den samlede vurdering af tidsforbruget. Påstanden kan derfor ikke tages til følge.

Ad påstand 8

Det er ubestridt, at ændringer i tidsforbruget skal varslet som anført i protokollatet, og at det skal oplyse, hvori ændringen består, ligesom ændringen skal begrundes. Der er heller ikke tvist om, at varslingen om tilretning af tidsforbruget skal ske på en sådan måde, at budet er i stand til at anfægte det vurderede tidsforbrug, men parterne er uenige om, hvor detaljerede oplysninger, der skal gives, for at det er muligt at anfægte tidsforbruget. Efter forbundets procedure forudsætter forbundet, at der oplyses om, hvilke elementer der lægges vægt på ved ændringer i tidsforbruget, og om vægtningen af elementerne. Da påstanden må forstås i overensstemmelse hermed, og da der efter det anførte ikke er grundlag i overenskomsten eller protokollatet for at kræve sådanne oplysninger, kan heller ikke påstand 8 tages til følge. Det bemærkes herved, at sådanne oplysninger ikke synes nødvendige for, at fastsættelse og ændring af tidsforbruget kan anfægtes og efterprøves af beregningsudvalget.

Herefter tages DDF's påstand om frifindelse i det hele til følge."

Det lægges efter bevisførelsen i den nu foreliggende voldgiftssag til grund, at Komdis' aflønning og beregningssystem er baseret på løbende opmåling af distrikterne, herunder ved brug af to fuldtidsomdelere ansat på månedsløn, som ikke laver andet end at måle distrikter op. Virksomheden vil gerne samtlige distrikter igennem 2-3 gange om året. Ved omlægning sker der altid opmåling. Lønnen sammensættes af følgende elementer: Grundbeløb, Stk. pris, Stedpris, Adressepris og Leveringspris. Stk. pris, Stedpris, Adressepris og Leveringspris er den samme i alle distrikter (der er forskellige satser for henholdsvis hverdage og søndage). Stk. pris er, hvad der gives for hver omdelt avis eller ma-

gasin (evt. 2 stk. ved ”tykke aviser”) Stedpris er, hvad der gives pr. adresse, der skal leveres til. Adressepris er et tillæg pr. adresseret magasin mv. Leveringspris er tillæg for levering ind til hus eller i etageejendom for hver etage. Grundbeløb er individuelt fastsat for hvert enkelt distrikt ud fra en vurdering af distriktets struktur og beskaffenhed (kan variere, f.eks. således at der er et grundbeløb mandag, tirsdag, onsdag, torsdag og lørdag, et andet fredag). Der er meget betydelige forskelle i de omdelte mængder fra dag til dag, og formålet med beregningssystemet er dels at have en samlet akkord – et rutegrundbeløb – svarende til tidsforbruget, dels at tage højde for udsving fra dag til dag så nøjagtigt som muligt. Budet modtager sammen med sin 14 dages-lønseddel en specifikation som dag for dag viser antal stk., grundbeløb, antal adressetillæg, antal stedpris, antal leveringspris. Ved afgørelse fra Beregningsudvalget – f.eks. at der for en normal dag med 130 aviser og magasiner skal tildeles 2 timer og 33 minutter, svarende til et gennemsnit over 14 dage som forklaret af Hans Peter Nissen – vil Komdis korrigere grundbeløbet med det antal minutter, Komdis afviger fra BU.

6. Opmandens bedømmelse

6.1. Påstandene vedr. Beregningsudvalget

Beregningsudvalget fastlægger efter Budoverenskomstens § 4, stk. 2, 3. afsnit, selv sin arbejdsform. Udvalget er et paritetisk sammensat tomandsudvalg, og i mangel af anden bestemmelse har de to medlemmers stemmer samme vægt. Det følger heraf, at der ikke i Budoverenskomstens § 4, stk. 2, 3. afsnit, er hjemmel til, at ét medlem af Beregningsudvalget kan forlange, at virksomheden skal efterkomme anmodninger om oplysninger til brug for Beregningsudvalgets kontrol af det af virksomheden fastsatte tidsforbrug. Beregningsudvalget som sådant kan afkræve virksomheden de oplysninger, som er af betydning for en kontrol af, ”om det af virksomheden fastsatte tidsforbrug for den eller de ruter, hvorom tvisten består, er i overensstemmelse med den reelle gennemsnitstid for ruten”. Tilkendegivelsen af 29. september 2005 tillægger ikke det enkelte medlem en sådan beføjelse, men konstaterer blot, at de to medlemmer ikke behøver at være enige om opmålingsprincipperne for en given rute – om der f.eks. kan benyttes cykel – men kan foretage hver sin opmåling baseret på, hvad de hver anser for rigtigt, og se, om de kan

blive enige om resultatet. Ifølge notat af 27. december 2010 synes der da også i Beregningsudvalget at en have været enighed om, at pligt til udlevering af oplysninger forudsætter en henvendelse fra et enigt udvalg. De indklagede frifindes herefter for klagers påstand 1.A.

Beregningsudvalget har efter § 4, stk. 2, i Budoverenskomsten kun én opgave, nemlig at kontrollere, om det af virksomheden fastsatte tidsforbrug for en rute – ved tvist herom – er i overensstemmelse med den reelle gennemsnitstid for ruten, og udvalget har kun én beføjelse, nemlig i givet fald at ændre det af virksomheden fastsatte tidsforbrug i overensstemmelse med § 4, stk. 1, 3. afsnit. Udvalget har ikke i overenskomsten fået tillagt nogen opgave vedrørende kontrol af eventuel efterbetaling og tilretning af tid. Indklagede skal derfor frifindes for påstand 1. B. At udvalget i praksis har bedt om dokumentation for efterbetaling uden at foretage sig yderligere, kan ikke føre til et andet resultat. Det bemærkes herved, at der ifølge notatet af 27. december 2010 i Beregningsudvalget da også synes at have været enighed om, at hvad der sker efter, at udvalget har truffet en beslutning, i givet fald er et organisationsanliggende.

6.2. Påstanden vedr. oplysning om et fast rutegrundbeløb m.v.

Klagers hovedsynspunkt er, at et bestemt antal aviser og magasiner skal give samme beløb, og at det er et klart brud på overenskomsten at operere med et system, som kan give forskellige beløb for samme stk.-antal. Det kan f.eks. efter klagers opfattelse ikke være rigtigt, hvis Beregningsudvalget har bestemt, at et distrikt skal tildeles 2 timer og 33 minutter med 130 aviser og magasiner, at 130 aviser og magasiner en dag ikke giver 2 timer og 33 minutter. Der skal være et fast udgangspunkt – samme antal aviser må ikke udløse forskellige beløb. Uden et fast udgangspunkt har det enkelte bud igen rimelig mulighed for at kontrollere sin løn.

Hertil bemærker opmanden, at Budoverenskomsten for det første kræver, at betaling for abonnementsomdeling af aviser og magasiner skal ske i form af et rutegrundbeløb fastsat ud fra virksomhedens vurdering af ”tidsforbrug til omdeling af det konkrete antal aviser

og magasiner”, og dernæst kræver, at ændringer i form af til/afgang af abonnenter fra dag til dag eller lign. slår igennem ved op/nedgang i afregning af antal enheder og tidsforbrug. Rutegrundbeløbet skal efter sammenhængen mellem afsnit 1 og 2 i § 4, stk. 1, reflektere, hvor lang tid omdeling tager og intet andet. Der skal derfor efter Overenskomsten selvfølgelig ikke blot tages hensyn til antal aviser og magasiner, men også til rutens beskaffenhed, herunder afstande og andre fysiske forhold, nøgler, abonnementsstruktur, bebyggelsesstruktur og bygningsforhold. Eftersom det overordnet drejer sig om at sætte tiden rigtigt – svarende til den reelle gennemsnitstid for ruten, jf. § 4, stk. 2, afsnit 4 – er der intet til hinder for, at rutegrundbeløbet kan variere efter andre faktorer end stk.-antallet, forudsat at der er tale om faktorer, som er af betydning for tidsforbruget. Der kan derfor ikke gives klager medhold i synspunktet, at rutegrundbeløb skal være det samme ved samme stk.-antal. Indklagede frifindes derfor også for klagers påstand 2.

Indklagede frifindes således i det hele.

Thi bestemmes:

Indklagede frifindes.

Hver part bærer egne omkostninger ved sagens behandling og halvdelen af udgiften til opmand.

Børge Dahl